

Bonauentura ex nobili Vuellenburgiorum familia Tiguri natus & educatus fuit anno circiter 1495. Hic cum egregia indole & præclaro ingenio fuisset præditus, à parētibus optimis studijs ad dicatur, atq; præceptoribus instituendus traditur. Itaq; factum ut in melioribus literis utcunq; instrūctus, magna prudentia & auctoritate adolescēs adhuc præditus fuerit. Cum aut̄ is uideret, Heluetios suos bellis Mediolanensisbus penitus esse deditos, ipse quietiorem uitam elegit, atq; in nobili monasterio Rinauenſi Benedictinorum ordinē suscep̄it. Ibí cum pietate & doctrina cōspicuus esset, anno 1529 eius collegij abbas omnium consensu eligiatur. Eo autem tempore Heluetij propter religionem mutatam aliquot simulates exercebant. Verū Bonauentura, qui natura erat mitis ac pacificus, apud partes amicē egit, atq; eas reconciliare solitus fuit. Tanta enim mansuetudine erat præditus, ut dissidentes partes ipsum ob uitæ integritatē amarent, & eius consilia facile amplecterent̄. Pari ratione etiam apud uicinos comites pacem redintegravit, atq; unumquenq; sui officij sedulō admonuit. Cum etiā monasterium Rinaugiense antecessorum suorum negligentia multo ēre esset creditoribus obnoxium, ipse pro sua frugalitate æs alienum soluit, atq; rem familia rem plurimū auxit. Cum hoc modo per 26 annos magna laude rebus præfuisset, tandem omnium finitimorum luctu 1555 obiit, atq; in suo monasterio sepultus, tali Epitaphio exornatus fuit, id quod ipse præsens in mea per Germaniā peregrinatione animaduerti, & descripsit: